

The Queen of gospel

S.08

Gennem sine tusindvis af salmer er Fanny Crosby stadig et kæmpe vidnesbyrd.

INDHOLD

- S. 03 — Økonomi, Nærvær er bare bedre
- S. 04 — To nye ungdomsrejsesekretærer
- S. 05 — Hvile hos Gud
- S. 06 — Hverdagen, der blev væk
- S. 08 — Fanny Crosby – the Queen of Gospel
- S. 10 — En løsesum for mange
- S. 12 — Hvad er vores største problem
- S. 16 — Aktuel kommentar

Månedens citat

” Hvis du ikke kan forklare det på en simpel måde, er det fordi du ikke har forstået det godt nok.

Albert Einstein

DBI—POSTEN

Redaktion —

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Mads Due
Stud.theol. Louise Høgild

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
DBI-posten sendes gratis til interesserede
ISSN 0906-825X

Design —

Chr Rahbek Olsen

Tryk —

Øko-Tryk

 DANSK BIBELINSTITUT

Leifsgade 33, 6.
2300 København S

Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Lund Pedersen
Rektor Børge Haahr Andersen
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Peter Greek Kofod

NÆRVÆR ER BARE BEDRE!

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Vi håber på at kunne byde fysisk velkommen til hele to nye bachelorhold i år.

Selvom det absolut kan fungere med online undervisning på DBI, så bliver det forhåbentlig aldrig en normalt tilstand. Vi har et dybt behov for fællesskab, og på DBI mærker vi det ikke mindst i forbindelse med studiestarten!

VENSKABER FOR LIVET

Derfor håber vi også, at vi kan stå og byde fysisk velkommen (med behørig afstand) til hele to nye bachelorhold: – et hold bachelorstuderende i teologi og mission og som noget helt nyt - et hold med bachelorstuderende i praktisk teologi. I skrivende stund her i begyndelsen af august ved vi ikke, om vi må åbne fuldt igen, men det håber vi. Nærvær er bare bedre!

På vores bachelorhold danner de studerende nemlig ikke kun studiefællesskaber, men ofte også venskaber – nogle af dem varer resten af livet. Og her er det fysiske nærvær altså en vigtig faktor.

TIL GAVN FOR ANDRE

Men der er jævnligt situationer, hvor vi må tilsidesætte nogle af vores egne behov for at gavne andre. Det var fx nødvendigt under coronanedlukningen, og det kan blive nødvendigt igen.

Alle jer, der giver gaver til DBI, har også tilsidesat nogle behov for at kunne afse de penge, I giver. I gør det for at sikre, at der bliver uddannet bibeltro præster, missionærer og forkyndere – og det gør der!

Vores færdiguddannede studerende får arbejde som præster, missionærer, forkyndere eller andet

arbejde i kirkeligt regi. Hver gang det sker, glæder vi os i medarbejderflokket på DBI - for det er jo derfor vi arbejder her!

Og om tre år vil der desuden være færdiguddannede studerende fra vores nye bacheloruddannelse i praktisk teologi, der får arbejde som kirke- og kulturmedarbejdere, sjælesørgere, ungdomskonsulenter, menighedsmedarbejdere ... og meget mere. Det glæder vi os til!

VI HAR STADIG BRUG FOR GODE GAVER

Pr. 31. juli kan vi se, at vi i 2020 sådan nogenlunde følger gaveindbetalingerne fra sidste år. Det er et stort takkeemne! Men da budgettet for 2020 samtidig er lidt højere end i 2019, så er der fortsat brug for gode gaver.

Har du overvejet at give regelmæssigt? Fx via

- en Betalingsserviceaftale
 - et gavebrev (10 år)
 - eller ved at testamentere en del af din formue
- Du kan læse mere om de forskellige muligheder på www.dbi.edu. Hvis du gerne vil tegne et testamente, kan vi tilbyde dig gratis advokathjælp. TAK for din gave!

TO NYE UNGDOMSREJSESEKRETÆRER

Interview v. Ellen Lodahl Pedersen, DBIs sekretariatsleder

Nicolaj Dam Bendiks og Anders Landkildehus skal det næste år rejse rundt i Danmark og forkynde evangeliet og fortælle om teologistudiet.

Nicolaj Dam Bendiks

Anders Landkildehus

De to nyslåede bachelorer i teologi og mission, der er opvokset i hhv. Vestjylland og Sønderjylland, glæder sig til at komme i gang. De tager begge et års pause fra studierne, inden de fortsætter på kandidat- eller masteruddannelsen. Book et møde med dem ved at sende en mail til rejse@dbi.edu

Nicolaj fortæller: ”Jeg glæder mig til at dele Guds ord med så mange som muligt. Det har været hele drivkraften i min uddannelse. Jeg vil gerne vise, at troen på Jesus stadigvæk er altafgørende selv her i år 2020, hvor man ellers kan få den fornemmelse, at det er vores fornuft og intellekt og ikke Guds åbenbaring, der er retningslinjerne for erkendelse. Men i Hebræerbrevet 13,8 står der, at ”Jesus Kristus er den samme i går og i dag og til evig tid.” Der står også, at vi ikke skal lade os føre på afveje af falske lærdomme. Det kunne fx være den tidsånd, vi lever i nu.”

Og Anders supplerer: ”De opgaver, jeg glæder mig mest til, er nok at få lov til at forkynde evangeliet og at møde en masse mennesker og snakke med dem. Jeg har tidligere arbejdet med at rejse rundt og forkynde og på den måde tale med folk. Det elsker jeg simpelthen. Derudover indebærer jobbet som rejsesekretær også en del planlægning

og administrativt arbejde. Det kan jeg af mærkværdige årsager også lide. Og så er det jo dejligt på den måde at kunne give noget tilbage til det sted, som jeg selv holder meget af, og som jeg har fået meget fra.”

MEN HVAD ER DET SÅ, DE GERNE VIL FORMIDLE VIDERE TIL ANDRE UNGE?

Nicolaj nævner Apostlenes Gerninger 4,12: ”Her står der, at der ikke er givet os mennesker noget andet navn, vi kan blive frelst ved, end Jesu navn. Det er ekstremt vigtigt, og det vil jeg meget gerne formidle videre”.

Anders mener også, at forkyndelsen har første-prioritet: ”Det er jo DBIs fornemmeste opgave at bidrage til forkyndelsen og udbredelsen af Guds gode nyheder. Dernæst vil jeg selvfølgelig også opmuntre dem, som overvejer at læse teologi, til at tage overvejelserne alvorligt – og måske starte på DBI!”

”Jeg synes, det er en uddannelse, som ofte bliver glemt, når vi taler om valg af uddannelser. Men det er på høje tid, at studerende søger ind på teologistudiet, da der fremover vil blive mangel på teologer”, udtaler Nicolaj.

Hvile hos Gud

Af Jakup E. Petersen, sognepræst i Nordstrømø østre pastorat på Færøerne og medlem af DBIs styrelse

”Hvad vil du bruge din uddannelse til?” spurgte de mig, da jeg for 11 år siden begyndte at studere teologi.

”Jeg ved det ikke rigtig”, var mit begyndende svar. Med tiden oplevede jeg det som en velsignelse ikke at vide, men at supplere svaret med, at jeg gang på gang kunne finde hvile hos Gud. At han ville være hos mig og lede os som familie. Med tiden er det blevet en vigtig del af mit trosliv, da jeg bedre forstår at kunne leve i tro som fast tillid til det, jeg håber på, og en overbevisning om det, jeg ikke kan se endnu.

TILBAGE TIL FÆRØERNE

Efter lange samtaler med hinanden og Gud om, hvorvidt vi skulle fortsætte i København eller tage tilbage til Færøerne, besluttede Gurið og jeg at flytte. Jeg fik mulighed for en 3½ måneders vikarstilling i Torshavn fra januar 2018. Vi syntes, der var ret mange ting, som der ikke var styr på, men i dag, 2½ år senere, har vi været vidner til, at Gud er vores borg, hvor vi kan hvile i trykthed. Når vi engang til foråret flytter ind i præstegården i Hvalvík, er det vores femte ”hjem”, siden vi flyttede til Færøerne. Det er en prøvelse for familien, men samtidig giver det indblik i at leve under nåde fra en anden, både fra mennesker og fra Gud.

DER ER EN MENING

Det første halvandet år vikarierede jeg flere steder, hvilket har udfordret mig på lige det punkt, jeg var mest nervøs for som præst, nemlig at skulle relatere til mennesker, jeg ikke havde noget kendskab til. Jeg trives nemlig meget fint med dem, jeg kender og føler mig tryk ved, men har været ret dårlig til nye relationer. Vi kan allerede nu sige, at der var en mening med den langsommelige indgang i kaldet som præst, fordi

Gud skulle nå at forme mig og os som familie gennem denne tid. Det gør han så fortsat, vil jeg lige nævne, for der skal en hel del mere formning til, både som mand, far og præst!

Den 8. september 2019 blev jeg indsat i embede ved Nordstrømø østre pastorat med bosted i Hvalvík. Her er der fem kirker og et befolknings-tal på ca. 1200 mennesker med højt medlemstal. Alle bygderne er forenet i samme kommune, hvor der også er et missionshus, samt Heimamissions-nens (IM) hovedsæde og lejrsted, Nesvík.

Vi er så taknemlige for at være havnet her og ser samtidig med taknemlighed tilbage på studietiden og for min egen del, med dyb taknemlighed til DBI.

HVERDAGEN, DER BLEV VÆK

Med ét vendte coronaepidemien hverdagen på hovedet, og for mange gik der kuk i den daglige rytme.

Af stud.theol. Mads Due

Jeg sætter stor pris på den helt almindelig hverdag. Dage, hvor man skal tidligt op og afsted. Dage, hvor studie, arbejde og aktiviteter snor sig om hindanden kun afbrudt af korte pauser på cyklen gennem et halvhektisk København. Man ved præcis, hvornår sådan en dag begynder, og hvornår den afgjort burde slutte.

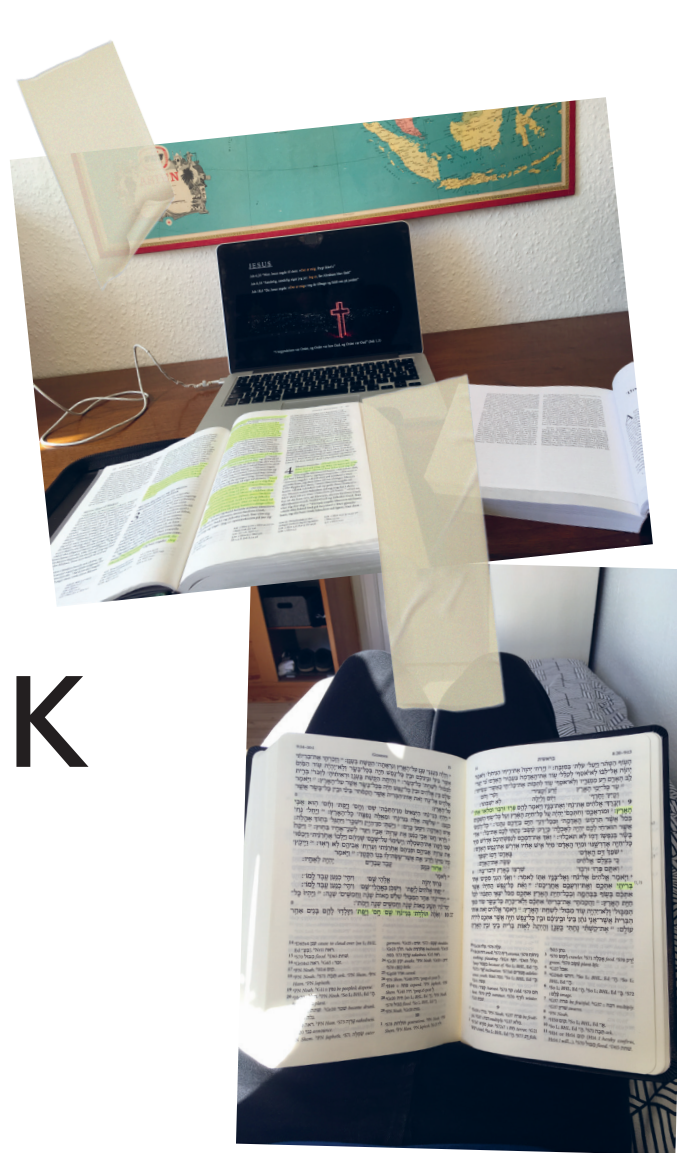
ET LIV UDEN RYTME

Men hvor blev den af, den hverdag? I skrivende stund er det flere måneder siden, jeg for alvor levede et hverdagsliv. Epidemien rev min ugeplan itu, og semestret blev afsluttet gennem en skærm. Væk var alle de mellemtider og fikspunkter, der holdt sammen på min effektive studiehverdag. Zoom og Microsoft Teams blev mine digitale klasseværelser, og de kunne slet ikke leve op til de fysiske på DBI. ”Rummene” indeholdt de samme

mennesker, men alligevel var jeg alene og måtte konstatere, at fysiske mennesker bare er et vindende koncept.

Sidste efterår var det mit holds tur til at ryge i hebraiskmaskinen med sit terperi og sine utællelige timers gruppearbejde. Flere gange i løbet af foråret glædede jeg mig over, at netop gruppearbejdet ikke var lige så nødvendigt på et semester, når de mange måneders ”hverdag på vrangen” ville have gjort det stort set umuligt dag efter dag at sidde 4 mand høj sammen bøjet over hebraiske gloser. De 3 skriftlige eksamener skulle skrives og afleveres hjemmefra under alle omstændigheder.

Et studie kan sågtens gennemføres hjemmefra, men for mig er den friske pingpong i klasselokalet, den gode samtale i kaffestuen og den lidt matte stemning på læsesalen, når klokken nærmer sig 17, en del af mit studie, som jeg ikke kan undvære. Min hverdag blev taget som gidsel, og jeg skal be' om at få den tilbage i ét stykke, tak!

HVAD SÅ NU?

Nu er forårssemestret sådan set ovre, og vi har holdt sommerferie fra studierne, hvilket betyder at feriehumøret efterhånden har sat sit præg. Dog ikke sådan, at teologien har været lagt helt på hylden. Græsk og hebraisk holder jo ikke sig selv ved lige, og derudover er sommerferien med dens lejre (som glædeligvis fik lov at løbe af stablen) en fantastisk mulighed for at bruge teologien i praksis. Selv har jeg holdt bibeltime på kirkens teenlejr, hvor vi i løbet af en uge så på Jesu 7 ”Jeg er” i Johannesevangeliet. Det er altid til stor personlig opbyggelse at skulle give det gode budskab videre til andre.

Sommeren er for mig også en tid til fordybelse og opbyggelse gennem bøger og andres undervisning. Godt nok har nogle ting været lidt ander-

ledes denne sommer, hvor vi alle sammen lige har skullet finde os selv igen, og personligt var højdepunktet et lejrligt gensyn med mange fra Lindehøj Kirke, hvor jeg har holdt til de sidste 18 år. Disse kristne brødre og søstre har jeg også primært nydt gennem en skærm i foråret, men på trods af den massive onlinesatsning, der bredte sig i kirken, har det slet ikke været det samme. Hvor længe skulle det have stået på, før det virtuelle nadverbord blev en ting, man bare gør?

TILBAGE TIL NORMALEN

Forhåbentlig venter der en nogenlunde normal studiehverdag nu efter ferien. Jeg har nydt friheden og den dundrende sommervarme, men er på en eller anden måde glad for 6:30-alarmen og den sjældent kreative madpakke, som er tegn på, at det er blevet hverdag igen.

Fanny Crosby

– the Queen of gospel

SERIE:
SANGSKRIVERE 4/6

Gennem sine tusindvis af salmer er hun stadig et kæmpe vidnesbyrd.

Af Karina Marker Jensen, lærer på Løgumkloster efterskole (LME)

”Han er min glæde, han er min sang. Ham vil jeg prise livsdagen lang.” Sådan skriver Fanny Crosby i omkvædet af Salige vished - en af hendes mest berømte salmer. Hun er en af de største amerikanske salmedigtere og har skrevet over 8000 salmer under forskellige pseudonymer.

PRISTE GUD FOR SIN BLINDHED

Fanny Crosby havde et liv med en del modgang. Hun blev født d. 24. marts 1820, men blev syg seks uger efter fødslen. Grundet fejlbehandling af sygdommen blev hun blind

som spæd, og kun et halvt år efter mistede hun sin far. Hendes mor blev nødt til at forsørge dem, så Fanny blev opdraget af sin bedstemor, som læste Bibelen for hende og fortalte hende om Jesus. Fanny lærte store dele af Bibelen udenad og tog dens ord til sig. Hun priste Gud på trods af sin blindhed, hvilket senere blev kendetegnende for hendes salmer. Fanny så sin blindhed som en velsignelse og ønskede ikke synet igen: ”When I go to heaven, the first face that shall ever gladden my sight will be that of my Savior.” (Når jeg kommer i himlen, vil det første ansigt, der skal glæde mit syn, være min frelsers).

SÅ GUDS VELSIGNELSE I DET SMÅ

Hun skrev sit første digt som 8-årig, og som 15-årig kom hun på 'New York Institute for the Blind', hvor hun senere blev lærer. Her mødte hun sin kommende mand, den blinde musiker Alexander van Alstyne. De blev gift i 1858, men lykken varede ikke længe, da de fik et barn, der døde som spæd. Fanny døde i 1915. På trods af et liv med modgang, så Fanny Guds velsignelse i det små, og hun blev ved med at skrive salmer om glæden i Jesus, og hvor fantastisk det er at synge om ham.

Fanny Crosby har skrevet mange verdenskendte salmer, men en af mine yndlingsalmer er denne fra 1875:

*1. Hele vejen går han med mig,
hvilken hvile for min ånd!
Kan jeg tvivle på hans godhed,
når jeg føres af hans hånd?
Himmelsk fred, fuldkommen tryghed
i min sjæl jeg have kan;
hvad mig hænder under rejsen,
til mit bedste vender han.*

*2. Hele vejen går han med mig,
er min trøst i sorg og nød,
skænker kraft i prøvens time,
styrker mig med livets brød.
Og om hjertet skulle tørste
under rejsen tung og lang,
glædeskilder kan af klippen
springe frem som før engang.*

*3. Herre Jesus, du går med mig,
underfulde kærlighed!*

*Og til sidst i Himlens rige
skænker du mig evig fred.
Når jeg der skal fri, forklaret
bøje mig for tronen ned,
jeg den sang skal aldrig glemme:
Hele vejen gik du med!*

GÅR MED OS HELE VEJEN!

Det er en salme, som jeg har sunget flere gange i mit liv, men første gang, hvor jeg virkelig lagde mærke til teksten, var til en begravelse. Vi sang salmen på vejen fra kirken og til gravpladsen. Her blev teksten billedliggjort for mig. Jesus er gået med gennem hele livet, men også den sidste vej ud af livet går Jesus med, ja selv ind i evigheden. Hvor fantastisk! Vi er aldrig ladt alene tilbage. Jesus er med os i alt, også når vi ikke selv er bevidste herom. Det er en fantastisk salme om troen på, at Jesus altid vil os det bedste. Alt, hvad der hænder os på vores livsrejse, det vender han til det bedste for os. Det siges, at Fanny Crosby skrev salmen, engang hun var i pengenød og bad Gud om hjælp. En mand kom til hende og gav hende de penge, hun havde brug for. I vers 2 beskrives videre, hvor fantastisk det er at leve med Jesus. Gennem al sorg og nød giver han os de kræfter, som netop vi behøver.

Fanny Crosby har på en poetisk måde indfattet evangeliet i det sidste vers af sangen. Her beskrives Guds underfulde kærlighed og nåden. Når vi skal se Jesus igen, så skal vi se, at han var med os gennem hele livet. Alt det, som vi oplever, går vi ikke igennem alene, men Jesus er ved vores side gennem alt. Paulus skriver: ”Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud.” (1 KOR 13,12) Når vi møder Jesus i evigheden, så skal vi erkende fuldt ud. Hvilken velsignelse det er, at vi aldrig står alene med de svære eller de lette ting i livet. Det er en helt vild underfuld kærlighed Gud elsker os med, og efter det jordiske liv skal vi se Jesus ansigt til ansigt og leve i evig fred med ham. Gud skænker os fred som en gave. Det er nåde!

Det er en glædesfyldt salme om Jesu nærvær, og for mig kan den bringe glæder i alle tidspunkter af livet. Både de gode og sorgfrie perioder, men også de hårde og mest sårbare perioder i livet. Jesus er altid med os gennem alt, når vi er bevidste om det, men også når vi ikke er.

En løsesum for mange

Hvad betyder Jesu død i Matthæusevangeliet?

Af Christian Schøler Holmgaard,
adjunkt i Ny Testamente på DBI og FIUC-CPH

Hvis man læser fx Matthæusevangeliet igennem, vil man opdage, at vi får meget lidt at vide om, hvorfor Jesus skulle dø, og hvad betydningen af hans død var. Beskrivelsen af begivenhederne omkring Jesu død fylder meget, og der er ikke tvivl om, at det er det, der er evangeliets klimaks. Meningen bliver dog ikke forklaret så tydeligt som hos fx Paulus.

Ifølge Matthæus opnås primært to ting ved Jesu død. Det er en sejr over Djævelen, og det er en betaling for synd. I denne artikel vil jeg se på, hvordan Jesu død i Matthæusevangeliet bliver præsenteret som en betaling for vores synd.

NØDVENDIGHEDEN AF JESU DØD

I begyndelsen af Matthæusevangeliet står der, at Jesus "skal frelse sit folk fra deres synder" (MATT 1,21). Dette vers er centralt for forståelsen af, hvad Jesus er kommet for at gøre – at være frelser – og vi får sat fingeren på menneskets grundlæggende problem, synden.

Hvordan frelser Jesus så? Det får vi svar på i

slutningen af Matthæusevangeliet, hvor der er et tilsvarende vigtigt vers i forbindelse med indstiftelsen af nadveren, hvor Jesus siger, at hans blod "udgydes for mange til syndernes forladelse" (MATT 26,28). Dermed er det klart, at Jesus frelser ved at udgyde sit blod, altså ved at dø på korset. Derfor var det også absolut nødvendigt for menneskers frelse, at Jesus døde på korset. Selvom Peter forsøger at tale Jesus fra korsdøden, så er Jesus stålsat (MATT 16,21-23). Samtidig gør Jesus det klart, hvorfor vi har brug for en frelser.

MENNESKET SOM SKYLDNER

Jesus siger, at vores egne forsøg på at frelse os selv er dømt til at mislykkes, fordi vi ikke er i stand til at give Gud, som har skabt os, noget til gengæld for vores liv (MATT 16,25-27). Dette siger Jesus på et tidspunkt, hvor han begynder sin sidste rejse til Jerusalem for at dø. På den rejse gentager Jesus flere gange, at han skal korsfæstes, og han gør det på forskellige måder klart, at mennesket har brug for en frelser.

To tekster træder særligt frem. Den ene er

Vores egne forsøg på at frelse os selv er dømt til at mislykkes, fordi vi ikke er i stand til at give Gud noget til gengæld for vores liv, står der i Matt. 16,25-27. Dette illustrerer Jesus i lignelsen om den gældbundne tjener og det samme budskab kommer til udtryk i Jesu møde med den rige unge mand.

lignelsen om den gældbundne tjener (18,23-35). Her repræsenterer kongen Gud og gælden repræsenterer synden – og det bliver tydeligt, at vores gæld til Gud er ubetalelig. Tjeneren skylder kongen 10.000 talenter. Det er 100 millioner denarer, og én denar var lønnen for en dags arbejde for en daglejer. Der er altså tale om et astronomisk beløb, som det var helt umuligt for tjeneren at betale tilbage. Dermed illustrerer lignelsen syndens alvor, og hvor stor Guds tilgivelse er. Jesus forklarer dog ikke, at gælden uanset hvad skal betales.

Den anden tekst er Jesu møde med den rige unge mand (19,16-26). Jesu afvisning af den unge mand på trods af hans lovoverholdelse og rigdom fremkalder et spørgsmål fra disciplene: "Hvem kan så blive frelst?" Jesu svar er: "For mennesker er det umuligt, men for Gud er alting muligt." Vi kan ikke give noget til gengæld for vores liv. Gælden er for stor.

Svaret på, hvordan gælden skal betales, giver Jesus, kort før han går ind i Jerusalem. Han vil give sit liv som en løsesum for mange (20,28). Udtrykket 'løsesum' indikerer en betaling, og deri ligger, at Jesus betaler et skyldigt beløb på vegne af de mange. Men hvordan kan én mands liv være nok til at betale gælden for de mange?

GUDS SØN SOM STEDFORTRÆDER

For at få svar på det, skal vi tilbage til de første

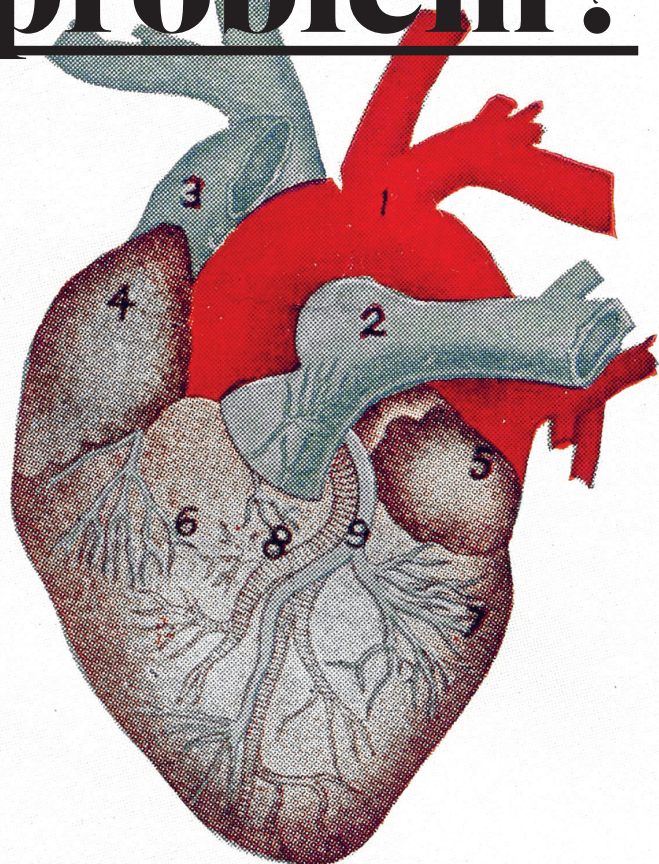
kapitler af Matthæus, hvor det gøres klart, at Jesus nok er menneske i Abrahams og Davids slægt, men han er også Guds søn (MATT 1,20-23). Som Guds søn står Jesus i et unikt forhold til Gud. Han skylder ikke Gud sit liv, fordi han selv er Gud.

Men betydningen af, at Jesus er Guds søn, går videre end det. I Det Gamle Testamente bliver Israel kaldt Guds Søn (EX HOS 11,1), og i Matthæus 1-4 fremgår det, at Jesus i egen person gentager Israels historie i sit eget liv. Ifølge Matthæus opfylder Jesus Hoseas 11,1: "Fra Egypten kaldte jeg min søn." I Hoseas handler det vers om folket Israel, men Jesus fremstår som det sande Israel. Med det begynder temaet i Matthæusevangeliet, som handler om, at Jesus repræsenterer Israel og opfylder Guds krav til Israel og dermed også for alle mennesker.

Det stærkeste udtryk for det er Jesu opfyldelse af bjergprædiken i sit eget liv som den, der vender den anden kind til og elsker sine fjender. Det er betydningen af, at han "opfylder al retfærdighed" (MATT 3,15).

Når Jesus dør på korset, gør han det altså som den uskyldige, der har opfyldt alt, hvad Gud kræver. Både i sit liv og sin død repræsenterer han sit folk og frelser det fra deres synder. Og hans folk består af mennesker fra alle folkeslag, som er blevet hans disciple.

Hvad er vores største problem?

Forsoningen er Guds løsning på menneskenes største problem. Men hvad er problemet? Og hvordan løser Gud det?

Af Peter Olsen, førsteamanuensis i systematisk teologi på FIUC-CPH
Læs i øvrigt uddybende artikel om samme emne på:
emissio.net/index.php/emissio/article/view/8/8

HVORFOR SKULLE JESUS DØ?

I dag er der megen forvirring om, hvorfor Jesus skulle dø. Teologer og forkyndere giver meget forskellige svar. Nogle af dem er delvist sande. Andre er langt fra sandheden. Denne forvirring skyldes især, at de fleste ikke forstår menneskenes største problem. Eller de mener, at det blot er ét af mange problemer, men ikke det største.

Det er let nok at se i Bibelen, at vores problem er synden og de konsekvenser, som Gud lader synden få. Men der hersker stor uklarhed om, hvad synd egentlig er, og hvordan Gud ser på den. Denne uklarhed skyldes synden selv. Den forhindrer os i at erkende vores situation. Derfor må Gud åbenbare både synden og forsoningen for den enkelte af os, ellers forstår vi ikke, hvor langt begge dele rækker.

GUD ÅBENBARER SIG I BIBELEN

Bibelen er Guds Ord, hvori han taler både enkelt og klart. Men Guds Ord er ikke bare ord. Det er Ånd og liv (JOH 6,63). Vi møder Gud selv, når vi læser i eller lytter til Bibelen. Gennem dette ord kommer han til os, fordi han vil tale med den enkelte af os. Fremfor alt vil han forklare synden og forsoningen for os.

Men Gud vil ikke bare give os oplysninger om disse ting. Han stiller os ind for sit ansigt. I dette møde med Gud selv bliver vores synd det altoverskyggende problem, og Jesu forsoning bliver den altoverskyggende løsning. Det er først, når vi møder Gud, at synden og forsoningen kommer til at overskygge alt andet. Gud afslører for os, hvor dybt synden sidder.

SYND ER IKKE BARE FEJLTRIN

Synd er en levende magt inde i os, som binder vores vilje og vores tanker. Den gør os til 'gud' for os selv. Men synden tillader os ikke at erkende dens dybder. Dette gælder også for teologer og forkyndere. Derfor er der så megen forvirring om forsoningen.

Martin Luther siger, at mennesket er "kroget ind i sig selv." Ligesom en trøje, der er vendt på vrangen, sådan er vores opmærksomhed vendt indad, så vi ser os selv og vil os selv. Vi har ganske vist en fornemmelse af dette, men vi forstår ikke, hvor galt det er fat med os, før Gud afslører det for den enkelte af os.

Synd er oprør mod Gud. Han ser det dyb af

selvoptagethed, der inspirerer synden. Derfor vækker synden en brændende vrede i Gud. Sygdom, ulykke og død afslører denne vrede for os, men disse ting er ikke vores egentlige problem. Det er derimod Guds vrede over vores synd, der er vores største problem. Derfor er menneskenes største behov ikke at få hjælp mod sygdom, ulykke og død.

UKLAR TALE OM FORSONING

Mange teologer og forkyndere fremstiller Jesu gerning sådan, at Jesus kæmper med og besejrer de magter, der ødelægger livet. Og det er sandt, at Jesus besejrer disse magter. Men det er hverken det første eller det vigtigste, der er at sige om forsoningen. De glemmer syndens alvor og Guds vrede.

Andre siger ligeud, at det slet ikke er Gud, men os mennesker, der er problemet. Gud har ikke behov for forsoning, siger de. Det har vi derimod. Forsoning er, hævder de, når vi mennesker lader os forsones med Gud og med hinanden. Og det er sandt, at vi må lade os forsones både med Gud og med andre mennesker. Men heller ikke dette er det første og vigtigste, der er at sige om forsoningen. Desværre benægter mange teologer og forkyndere syndens dyb og især Guds brændende vrede.

FORSONING I BIBELEN

Apostlen Johannes skriver, at Gud har "sendt sin søn som et sonoffer for vore synder" (1 JOH 4,10). Jesus siger om sig selv, at han kom til denne verden, for at hans blod kunne "udgydes for mange til syndernes forladelse" (MATT 26,28). Sådan blev Jesus vores sonoffer.

Vi kender sonofferet fra Moseloven. 3 Mos 16 fortæller, at synden blev lagt på en sydebuk, som måtte lade livet for noget, som den ikke selv havde gjort. Denne stedfortræder skaffede israelitterne soning for alle deres synder. Derefter kunne den hellige Gud igen være sammen med det syndige folk. Dette er den vigtigste baggrund for forsoningen i Det nye Testamente. Jesus blev vores sydebuk, vores sonoffer. Apostlen Peter siger om Jesus: "På sit legeme bar han selv vore synder op på korset" (1 PET 2,24). Forsoning er først og fremmest soning af synd. Jesus bar synden og vreden i stedet for os. Derfor kan vi nu være Guds kære børn.

Men det forstår vi først, når Gud afslører synden, vreden og sonofferet for den enkelte af os.

penta byg a/s

*Stor
erfaring,
høj
kvalitet*

**Frederiksborg
Apotek**

Slotsgade 26,
3400 Hillerød
48 26 56 00

Åbningstid
alle dage i året
kl 8-21

Handicapvenlige adgangsforhold
www.frederiksborg-apotek.dk

DBI / DANSK BIBEL INSTITUT

Læs hele Det Gamle Testamente på 39 uger

Få hjælp til at komme igennem Gammel Testamente i fællesskab med andre og med vejledning af professor i Gammel Testamente, Nicolai Winther-Nielsen.

Læs mere på www.dbi.edu

**TRO
BETYDER
FAKTISK
EN DISSE**

Om Gud er lllllllleee elleeer stoor for dig. Ja taaak! Vi dyrker troen i det lille og i det store fællesskab. Med plads til alle spørgsmål. Så; tro og tvivl trygt hos os.

Også derfor ... #dufårguldmedhjem

tjek
djurslands.dk

ij djurslands
efterskole

ProcessManager SURVEY SERVICE

Kundetilfredshed – Medarbejdertilfredshed –
Arbejds miljø – Sikkerhedskultur – 360° lederanalyse

	REGULAR Første gang 15.000 kr. Efterfølgende gange 12.000 kr.	BUSINESS Første gang 25.000 kr. Efterfølgende gange 18.000 kr.	PREMIUM Første gang 35.000 kr. Efterfølgende gange 22.000 kr.	
Spørgeskema	Standard	Tilrettet	Individuelt	
» Tekst	1	2	3	
» Sprog	✓	✓	✓	
» Logo	✓	✓	✓	
» Baggrundsbillede		✓	✓	
» Billede/video		✓	✓	
» Indflettede data			✓	
» Hop & betingelser			✓	
Gennemførelse				
» Tekst	Almindelig	HTML	HTML	
» Respondenter	100	500	1.500	
» Baggrundsvariable	1	2	3	
» Påmindelse(r)	1	1	2	
» E-mail, eller	✓	✓	✓	
» Link	✓	✓	✓	
» PC	✓	✓	✓	
» Tablet		✓	✓	
» Smart Phone		✓	✓	
» Online statistik		✓	✓	
Analyse				
» Gennemførelse	✓	✓	✓	
» Frekvens	✓	✓	✓	
» Benchmark		✓	✓	
Rapportering				
» Excel/Word rådata	✓	✓	✓	
» PowerPoint præsentation		✓	✓	
» Online		✓	✓	

Priser er i danske kroner og eksklusiv moms.

Online spørgeskemaer på alle platforme samt konsulentrådgivning.

Ring eller skriv for en helt uforpligtende drøftelse!

ProcessManager ApS | www.process-manager.dk | T 40 84 44 41 | M info@process-manager.dk

At smitte og sprede!

Af Uffe Kronborg, sognepræst og medlem af DBIs styrelse

Åh nej, ikke flere ord om corona... Ikke nok med, at det er ubehageligt hele tiden at blive mindet om sygdom og dødelighed og hvor lidt, vi i virkeligheden kan kontrollere. De fleste af os er også grundigt trætte af at høre om smittekæder, afspritning og ”sammen på afstand”. Men hvis vi vender alt det på hovedet, som vi i foråret lærte fra sundhedsmyndighederne og statsministeren, så har vi jo faktisk en fremragende opskrift på, hvordan vi udlever Jesu ord om at gøre alle folkeslag til hans disciple!

Evangeliet, det glade budskab om Guds kærlighed og magt, formidles ved, at vi lever nær ved andre mennesker. At vi deler liv med de søgende, tvivlende og ikke-troende. ”Smittekæderne” skal holdes sammen, så vi kan sprede evangeliet! Troen kan smitte, Guds kærlighed kan spredes – men det kræver, at vi ikke holder afstand. Vi må give af vores liv, tid, tanker og sårbarhed, for kun sådan kan vi smitte!

Vi er også blevet corona-opdraget til at lede efter sprit og afspritte, hver gang vi kommer ind i en butik eller skal møde nye mennesker. Men vi skal ikke nøjes med sprit, vi skal søge spirit – Holy Spirit! (engelsk for Helligånd). Bønnen skal leve i os: Hvad vil du, Guds ånd, lede mig til nu? Sandheds ånd, hjælp mig til at sætte ord på min tro. Helligånd fyld mit liv, så jeg kan være dit redskab.

Meget af dette samles så fint i en lille børnesang, som jeg har haft kørende i baghovedet under hele coronatiden: ”Må jeg smitte dig lidt med ægte glæde, smitte dig lidt med et lille smil. Mon jeg må smitte dig lidt, så vi kan sprede kærlighed fra Jesus Krist!” (Syng Med nr. 192).

Tak for

- To nye bachelorhold
- Mange netstuderende
- Et nyt semester er i gang

Bed om

- At de studerende må få indsigt i Guds Ord
- Arbejdsglæde
- Gavmildhed